

लेखनो वाक्शतं तस्य परं धारणमिष्यते ॥
स्तन्यजाङ्गलमध्यावृत्तिकद्वयभाविताः ।
लेखनात्तिगुणो धार्यः पुटपाकस्तु रोपणः ॥
तिक्तकदयारणाह ।
निम्नामृतावृषटोलनिदिधिकाभिः
स्यात् पञ्चतिक्तक इति प्रथितो गणोऽयम् ॥
आचरेत्तर्पणोक्तान् क्रियां आपत्तिदर्शने ॥
आपत्तिदर्शने मिथ्याकृतपुटपाकजनितयाधि-
दर्शने ।
तेजांस्यनिलमाकाशमादर्शं भास्कराणि च ।
नेचेत तर्पिते नेत्रे यच्च वा पुटपाकवान् ॥”
इति भावप्रकाशः ॥
पुटभेदः, पुं, (पुटं संश्लिष्टं भिनत्तीति । भिद +
“कर्मेण्यण्” । ३।२।१। इत्यण् ।) नदी-
वक्रम् । (नदीचक्रम् । इत्यमरः । १।१०।७ ।
यथा, आर्यासप्तशत्याम् । ३६८ ।
“प्रायेणैव हि मणिना मणिनामाश्रयत्वसम्प-
यान्ति ।
कालिन्दीपुटभेदः कालियपुटभेदनं भवति ॥”
पत्तनम् । आतोद्यम् । इति मेदिनी । दे, ५० ॥
पुटभेदनं, स्त्री, (पुटैरन्वयुरैर्भिद्यते इति । भिद +
कर्मेणि लुट् ।) नगरम् । इत्यमरः । २।२।११ ।
(यथा, महाभारते । १।१००।१२ ॥
“स हस्तिनपुरे रम्ये कुल्यां पुटभेदेन ।
वसन् सागरपयन्तामन्वशास्त्रसुन्दराम् ॥”
पुटालुः, पुं, (पुटः संश्लिष्ट आलुः ।) कोलकन्दः ।
इति राजनिर्घण्टः ॥
पुटिका, स्त्री, (पुटं अस्त्रस्या इति । पुट + ठन्
+ टाप् ।) एला । इति हारावली । ६७ ॥
पुटितं, स्त्री, (पुटं जातमस्येति । पुट + इत्च् ।
पुट + क्त वा ।) हस्तपुटम् । पाटितम् । स्यूते,
त्रि । इति मेदिनी । ते, १२४ ॥ आद्यन्तप्रण-
वादिशक्तमन्त्रादौ पुटप्राप्ते च चि ॥
पुटो, स्त्री, (पुटतीति । पुट + क्तः । गौरादित्वात्
ङीष् ।) कौपीनम् । इति जटाधरः ॥ आच्छा-
दनम् । पत्रादिरचितः पुष्याद्याधारः । इत्य-
मरभरतौ ॥ (यथा, आर्यासप्तशत्याम् । १४६ ।
“एरुपत्रशयना जगयन्ती खेदमलजुजघन-
तटा ।
भूषिपुटोव मिलन्ती स्मरच्चरं हरति हलिक-
वधूः ॥”
पुटोटनं, स्त्री, (पुटं संश्लिष्टमुटनमिव ।) श्वेत-
च्छत्रम् । इति चिकारुशेषः ॥
पुटोदकः, पुं, (पुटे अन्तर्गुणपानमध्ये उदकं
यस्य ।) नारिकेलः । इति हारावली । १०० ॥
पुड, क तौच्छेत् । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (चुरा-
परं-सकं-सेट् ।) पञ्चमखरी । टडयान्तः । एक-
टकार इति रामः । क, पुट्टयति । तौच्छमण्यो-
भावः । इति दुर्गादासः ॥
पुड, इ मर्हे । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (भां-परं-
सकं-सेट् ।) पञ्चमखरी । इ, पुड्गते । मर्हे-
चर्चोकरयम् । इति दुर्गादासः ॥

पुण, श धर्मे । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (तुदां-परं-
सकं-सेट् ।) शुभक्रियायामित्यर्थः । श, पुणति
शुभं लोकोः । पोषिता । इति दुर्गादासः ॥
पुण्डः, पुं, (पुण्डति इति । पुङ्गि मर्हे + घञ् ।)
तिलकः । इति जटाधरः ॥
पुण्डरी, [न] पुं, हस्तिनां मनुष्याणाञ्च चक्षुष्यः
क्षुद्रविटपः । शालपण्यां पत्रतुल्यपत्रः । पुण्ड-
रिया इति ख्यातः । तत्पण्यायः । पौण्डरी-
कम् २ पुण्डरीकम् ३ पुण्डरीयकम् ४ प्रपौण्ड-
रीकम् ५ चक्षुष्यम् ६ पौण्ड्र्यम् ७ तालपुष्प-
कम् ८ सालपुष्पम् ९ दृष्टिकृतम् १० स्थलपद्मम्
११ मालकम् १२ । केचित् पुण्ड्रदशकं पद्मकाष्ठे
प्रचक्षते ॥ इति शब्दरत्नावली ॥
पुण्डरीकं, स्त्री, (पुण्डति अन्वपुण्याणां गर्भं चूर्णो-
करोतीति । पुण्ड मर्हे + “फर्फीकादयश्च” ।
उणां । ४।२० । इति ईकन्प्रत्ययेन निपा-
तनात् साधुः । “पुण्डतेः पुण्डरीकम्” इत्यु-
ज्ज्वलदन्तः ।) शुक्लपद्मम् । तत्पण्यायः । सिता-
म्भोजम् २ । इत्यमरः । १।१०।४१ ॥ शत-
पत्रम् ३ महापद्मम् ४ सिताम्बुजम् ५ । इति
रत्नमाला । अस्य पण्यायान्तरं गुणाश्च श्वेत-
पद्मशब्दे द्रष्टव्याः ॥ (यथा, रघुः । ४।१७ ।
“पुण्डरीकातपत्रस्तं विकसत्काशचामरः ।
ऋतुर्विड्मस्यामास न पुनः प्राप तच्छिष्यम् ॥”
पद्ममात्रम् । इति भरतधृत्याङ्गिः ॥ श्वेत-
च्छत्रम् । मेघजभेदः । इति मेदिनी । के, १६६ ॥
सप्तमहाकुष्ठानामन्यतमः । तल्लक्षणं यथाह
माधवकरः ।
“सन्धेत् रक्तपथ्यन्तं पुण्डरीकदलोपमम् ।
सोत्सिधच्च सरामग्नं पुण्डरीकं तदुच्यते ॥”
पुण्डरीकः, पुं, (पुण्डरीकवद्वर्णोऽस्यस्येति । अच् ।)
अम्बिकोणस्थदिगुणः । यावत् । इत्यमरः । १।११
११ ॥ कोषकारभेदः । इति मेदिनी ॥ सहकारः ।
गणधरः । राजलसर्पः । गजन्वरः । इति
हेमचन्द्रः ॥ दमनकवृक्षः । इति राजनिर्घण्टः ॥
(धान्यविशेषः । तद्वयथा,—
“पुष्याखकः पुण्डरीकस्तथा महिषमस्तकः ॥”
इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे ॥)
कमलकुलः । श्वेतवर्णः । इत्यनेकार्थकोषः ॥
(क्रौञ्चद्वीपस्य पर्वतविशेषः । यथा, मातस्ये ।
१२१ । ८१ ।
“देवावृतः परेणापि पुण्डरीको महान् गिरिः ।
एते रक्तमयाः सप्त क्रौञ्चद्वीपस्य पर्वताः ॥”
तीर्थविशेषः । यथा, महाभारते । १।३।७६ ।
“शुक्लपद्मे दृश्यमाना पुण्डरीकं समाविशत् ।
तत्र ज्ञात्वा नरो राजन् पुण्डरीकपर्वतं जमेत् ॥”
यज्ञविशेषः । यथा, तत्रैव । ३।३।०।१७ ।
“अश्वमेधो राजसूयः पुण्डरीकोऽथ गोसवः ।
एतेरपि महायज्ञैरिष्टं ते भूरिदक्षिणैः ॥”
नागविशेषः । यथा, तत्रैव । ५।१०३।१३ ।
“नागानामेकवंशानां यथाश्रेष्ठम् नु मे श्रेष्ठम् ।
तौ पद्मौ पुण्डरीकश्च पुण्यो सुप्रपणकः ॥”

रामचन्द्रवर्णायुष्यविशेषः । यथा, रघुः । १।८।८
“तेन द्विपानामिव पुण्डरीको
राज्ञामजयोऽनानि पुण्डरीकः ।
शान्ते पितृयाज्ञतपुण्डरीका
यं पुण्डरीकाचमिव श्रिता क्रौः ॥”
पुण्डरीकाः सन्त्यजेति । अच् । पुण्डरीक-
विशिष्टे, त्रि । यथा, मातस्ये । १२० । ६८ ।
“पयोदस्तु ह्रदो नीलः स शुभः पुण्डरीकवान् ।
पुण्डरीकात् पयोदाच्च तस्मात् द्वे सम्पुच्छय-
ताम् ॥”
पुण्डरीकाचं, स्त्री, (पुण्डरीकवदक्षिणी यस्मात् ।
यच् समासे ।) पुण्ड्र्यम् । इति शब्दचन्द्रिका ॥
पुण्डरीकाचः, पुं, (पुण्डरीकवदक्षिणी नेत्रे यस्य ।
यच् समासे ।) विष्णुः । इत्यमरः । १।१।१६ ॥
(यथा, महाभारते । ५।७०।६ ।
“पुण्डरीकं परं धाम नित्यमचरमथयम् ।
तद्भावात् पुण्डरीकाचो दस्युनासाज्जनाह्नः ॥”
“हृदयाख्यपुण्डरीकमनुते याप्रोति तत्रोपलभ्यत
इति पुण्डरीकाक्षः । यत् पुण्डरीकाक्षस्त-
पुण्डरीकं परममध्यमन्त इति श्रुतेः । अक्षिणी
पुण्डरीकाभे यस्येति वा ।” इति शाङ्करभा-
ष्यम् ॥ तस्य स्मरणे बाह्याभ्यन्तरशुचित्वं यथा,
“अपवित्रः पवित्रो वा स्यादवस्थां गतोऽपि वा ।
यः स्मरेत् पुण्डरीकाचं स बाह्याभ्यन्तरः शुचिः ॥”
इति वामने ३३ अध्यायः ॥
(जलचरपक्षिविशेषः । तद्वयथा,—
“उत्क्रोशः पुण्डरीकाचो मेघरावोऽम्बुकुटौ ॥”
इति चरके सूत्रस्थाने २७ अध्याये ॥)
पुण्डरीयकं, स्त्री, स्थलपद्मम् । इति शब्दमाला ॥
प्रपौण्डरीकम् । इति राजनिर्घण्टः ॥
पुण्ड्र्यं, स्त्री, (पुण्ड्रतीति । पुङ्गि + अच् । तस्यार्थं
प्रधानम् । शकन्वादित्वात् साधुः ।) प्रपौण्ड-
रीकम् । इत्यमरः । २।४।२७ ॥ “द्वे हस्तिनां
मनुष्याणाञ्च चक्षुष्ये क्षुद्रविटपे शालपण्यां पत्र-
तुल्यपत्रे । पुण्डरिया इति ख्याते । प्रकृतं पुण्ड-
रीकमिव दाहहरणात् प्रपौण्डरीकं षण्ः सुप-
ञ्जालादित्वादनपदस्यादौ ढङिः । पुण्ड्रयति
खण्डयति दोषान् पुण्ड्र्यं पुङ्गि मर्हे नाम्नीति
अर्थः पौण्ड्र्यमिति पाठे स्वार्थे णः ढङिः
पुण्डरीकादिरप्यत्र ।
‘स्थलपद्मं साधुपुष्पं दृष्टिकृतं पुण्डरीयकम्’
इति रभसः ।” इत्यमरटीकायां भरतः ॥
पुण्ड्रः, पुं, (पुण्ड्रान्ते गुडशर्करादयश्च चूर्णोऽक्रियते
इति । पुङ्गि मर्हे + “स्फायितच्चीति” । उणा०
२।१३ । इति रक् ।) इक्षुभेदः । पुङ्गिआक् इति
भाषा । इत्यमरः । २।४।१६३ । दैत्यविशेषः ।
अतिसुक्तः । चित्रम् । क्रिमिः । पुण्डरीकम् ।
देशविशेषः, पुं भूमिः । इति मेदिनी । दे, ५६ ॥
(यथा, मातस्ये । ११३ । ४५ ।
“प्रागप्येतिवाच पुण्ड्राश्च विदेहास्तान्निप्रकाः ।
शाम्बमागधोर्नदाः प्राच्या जनपदाः स्मृताः ॥”
तिलकवृक्षः । इति हेमचन्द्रः ॥ इक्षुवृक्षः ।